

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 27

Fylke: Sogn og Fjordane.

Tilleggsspørsmål nr.

Herad: Bremanger

Emne: Fisk i kosthaldet

Bygdelag:

Oppskr. av: Alv Övrebotten,

Gard:

(adresse): Kjelkenes

G.nr.

Br.nr.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

Går fram av svara.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

Bremanger er eit herad som for det meste har hatt overskot på fisk.

1. Det var vanleg at folk om vårane reiste på havet med liner på seksringar, færingar eller slagkeipingar. Dei sette om kvelden, låg fast i oppstøa "på dimma", og drog om morgonen. Dei engde utover dagen med agnet var brukte. Ut på natta etter kom dei innatt. Hadde dei kveite, vart den seld til handelsmannen, og oftast den andre fisken og. Men det hende at dei reiste til Nordfjord med fisken og bytte i poteter. Dei hadde gjerne sine visse avtakarar.
2. Bøndene i Bremanger har og vore fiskarar, slik at dei i sesongfiska har forsynt seg.
3. Dei vanlege saltvassfiskene. Kva som er mest vanleg, er uråd å seie.
4. Fikarane kan av og til kjøpe "ei koke" når dei ikkje er, eller har vore ute på ei tid.
5. Fisk er nok viktugaste middagsmaten.
6. Dette må nok helst svarast ja på. Grunnen er at ein no har betre utkome til å skifte på maten. Men det vert brukt mykje fisk, både til middag og til dels kveldsmat.
7. Dei brukte meir salta og turka fisk og sild før enn no.
8. Laks har ikkje vore kvardagsmat i Bremanger det nokon veit om.
9. Alle håsortar, skate, rognkjeks, havål og ål. Ufisk er brukt om ymse slag. Sume av desse fiskene er brukt til krøtermat og grisemat.
10. ~~Steinbit~~ Steinbit er av sume sett på som god fisk, av andre som uetande. Eg minnest ein mann i Botnane, fødd om lag 1850. Etter han hermede dei at han heller ville ha ei steinbitskjelte enn ei vereskjelte. Ein nannen i Botnane fortalde meg at rognkall var svært god mat når han var salta. Delvis vert rognkallen eten no og. Det var sume som sa at makrel ikkje var etande, for det mørke i fisken kom seg av at han hadde ete menneskekjøtt. Denne trua trur eg er slutt no. Før åt dei både skate og hå. Skata rekla dei fersk og turka henne.

Aleth Hauge frå Dyrstad, 80 år: Dei røykte hå. Hå egga bruka dei å lage svele av. Dei rörde dei saman med vatn og mjöl og steikte.

Ferskvassfisk.

11. Ferskvassfisk spelar og har spela liten rolle i kosthaldet i Bremanger. I sume vatn fiska dei litt kræ og kjø om sumaren og hausten, men berre til ferskt bruk. I sume elvar kunne og kan dei få litt sjöaure. Fisk på 1 kg. og over det vert flekt, lettsalta og røykt. (Kræ og kjø er to ord for same fisken. I Gulen heiter det kræ, men i Botnane som og ligg på fastlandet heiter det kjø.)

Konservering .

13. Dei salta fiske sjölv, og det var og er den vanlege måten å konservere fisken. Torsk, brosmelange og sei og lyr laga dei til klöfisk om dei hadde rikeleg. Dei salta han, og turka han på berg. Den beste måten å lagre klöfisk, var å leggje han på mørkeloftet, eller stovelemmen. Om haustane kasta dei murt (småsei). Den vart lettsalta og bunden saman etter sporen og henda under ei husraft. Tidleg om våren hengde dei sei og lange og skate og av og til kveite opp til turking. Det vart kalla bokéfisk (o lyden mest som å).
- b. Far min-Abraham Övrebotten f. 1858 bruka å salte berggyltene og hengje dei opp under smierafta. Som før nemnt røykte dei hå. Anna fisk kjenner eg ikkje til at dei røykte.
- c. Dette er ukjent for meg.
14. Vårsilda flekte dei og skola henne i saltlake og hengde henne opp i eldhuset. Om nokre dagar røykte dei henne. Før ho vart speken, mange åt henne ikkje før ho var fire veker, steikte dei henne på glörne i grua. La dei silda i sjö, låg ho natta over før dei hengde henne. Den flakte silda kalla dei røykjesild. Ein annan måte å stelle vårsilda på, var å lage henne til spörsild. Dei slögde silda og tok tokna ut or hovudet. Så stakk dei dei eine sildehovudet gjennom det andre og vrei utover hovudet, slik at silda ikkje kom attende. Denne silda låg litt lenger i lake og vart til vanleg ikkje røykt. Begge desse måtane er i bruk endå. Ein nyare måte er å kappe hovudet av silda utan å ta ut innmaten, binde i hop sporane, leggje silda ei tid i litt sterkare lake og hengje henne til turk. Sume røykjer denne og.
15. Til vanleg blöyter ein ut turka fisk og kokar han. Makrel saltar dei og hengjer, røykjer og et i speke.
16. Dette er ikkje i bruk.
17. Mykje meir kokt fisk enn steikt.
18. Fersk fisk vert koka i vatn som er salta før dei har fisken opp i. Saltiga kan vere så ymse etter smaken. Det hender at dei kokar i sjö, men då vert ikkje raxx mokket salta. (Fiskemokk eit vatnet som dei kokar fisk i, og vatn som er hengd på til å koke fisk i)

Emne nr. 27. Fisk i kosthaldet. Ark nr. 2.

19. Til dels har det vorebrukt å steikje i lever, helst torskelever.
20. Turrfisken luta dei sjölve med lut kokt av lauvtreoske.
21. Ferskvassfisken vart kokt fersk (eller steikt.)
22. Etter det eg til denne tid har høyrt, ser det ut til at fiskesupa ikkje har vore brukt i lang tid attende. Ho har vore laga av fersk fisk. Eg trur at fiskesupa er meir brukt no enn før. Ein av grunnane er vel at det no er lettare å få grønsaker.
23. Ja.

Sild.

24. Her har eg ikkje noko å leggje til svara i liste nr. 24.
25. Dette er sikkert ein rett som er komen frå husstellskulane.
26. Dette er og ein ny rett, etter det eg har høyrt. Sume kjøper ferdiglaga fiskepudding, men mange lager han sjölv når dei har fisk til det.
27. Noko vert kjøpt, men ein kan ikkje seie at det er vanleg mellom folk utanom dei sentrale stader.
28. Nils Nyborg f. om lag 1870 fortalde denne retten: Dei brukte livregraute. Dei reinska livra vel for tæger og hadde henne ned i ei gryte med litt vatn i og let det koke ei tid. Deretter hadde dei litt syre i. Til slutt rörde dei mjöl på, helsthevremjöl." Slikt er gått av bruk no.
29. Kamse vart laga av lever, rogn, mjöl og kokt i hovudet. Döse vart laga av same slag, men meir lever. Det beste var torsk, men brosme kunne og brukast. Levra vart knepa, slik at tægene var borte. Kamsen måtte ikkje skjerast, men brytast. Surmjölk til retten. Dei seier det smaka godt, sjölv folk i femtiårsalderen seier at dei gjerne vil ha det. Men retten er no svært sjeldsynt, om han er brukt meir.
30. Det hende, men ikkje mykje brukt.
31. Dette har eg ikkje høyrt vore i bruk.
32. Torskerogna åt ein fersk. Dei hengde mjölken (iselen) av torsk på naustveggen og kokte seinare. Men ikkje mykje brukt. Rogn og serleg mjölke av sild til kaker, er av ny dato.
33. Sjå spørsmål 10.
34. Dette ordet har eg ikkje høyrt.
35. Dette har eg ikkje høyrt noko om.
36. Dei tok heim torskehovud (skrei) tok uttokna og salta og hengde dei. Seinare kokte dei dei.
37. Sume åt krabbe og humar, andre berre humar. No et dei begge deler.
38. Blåskjel har ikkje vore ete, heller ikkje no.

11280

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

11888